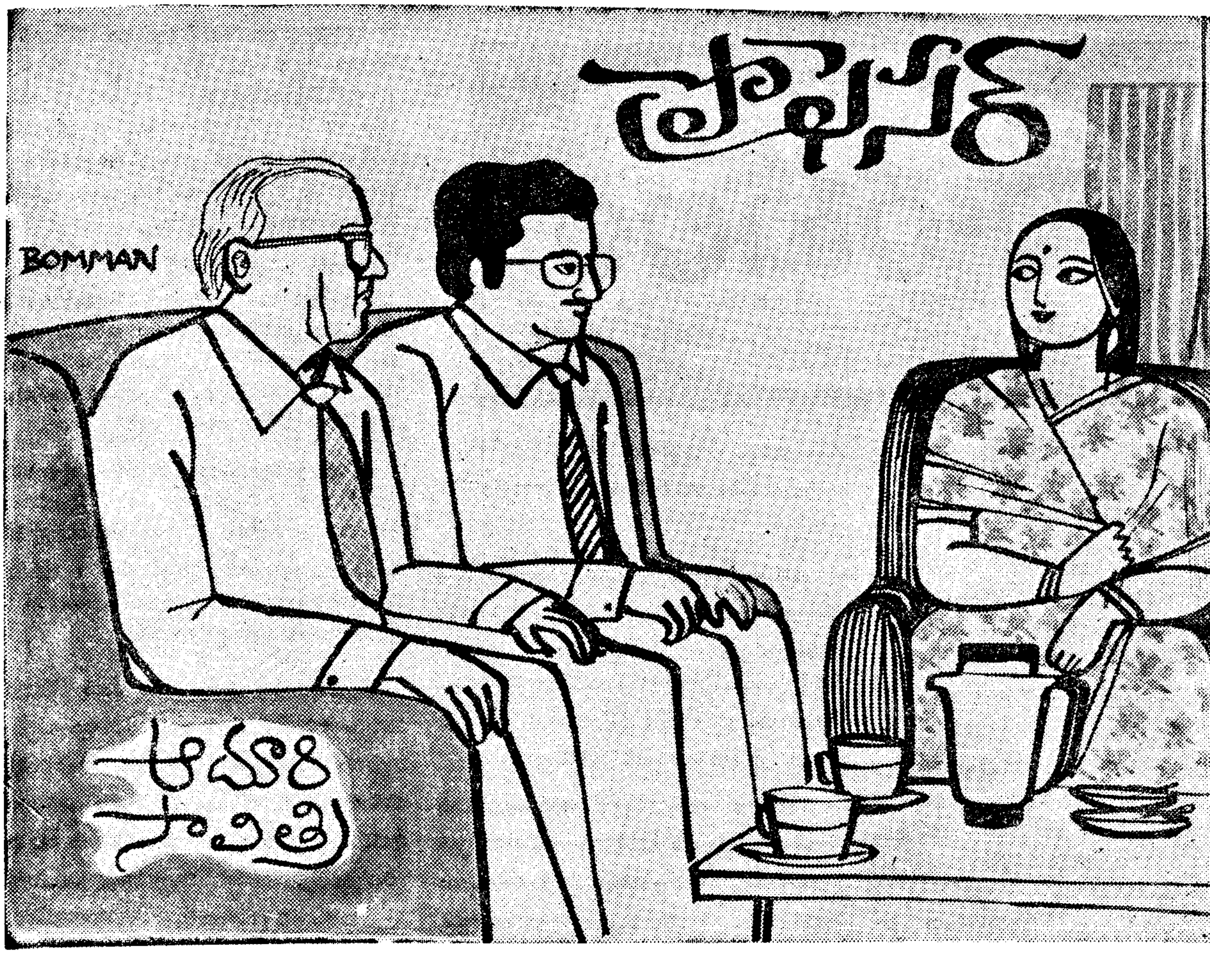

"ఈయన మా ప్రొఫెసర్, కృష్ణదేవరాయా యూనివర్శిటీ నుంచొచ్చారు" అంటూ పరిచయం చేశాడు ఇంగ్లీష్ లెక్చరర్ శ్యాంప్రసాద్

"నమస్కారమమ్మా" పొలైట్‌గా నవ్వుతూ లోపలికొచ్చాడు ప్రొఫెసర్ విజయభాస్కరరెడ్డి.

"రండి రండి" అంటూ ఆహ్వానించింది వీణ

"మీ వారేరి ?" అన్నాడు శ్యాంప్రసాద్.

"ఆఫీస్ కెళ్ళారు."

"మీ గురించి శ్యాంప్రసాద్‌గారు చెపుతూ ఉంటారండీ ... మీరు రావటం చాలా సంతోషంగా ఉంది" టిఫిన్ ప్లేటు, కాఫీ పాట్, కప్పులు టీపాయ్ మీద – అమరుస్తూ అన్నది వీణ ప్రొఫెసర్‌తో.

"ఇప్పుడు టిఫినొద్దమ్మా" మొహమాటంగా అన్నాడు విజయ భాస్కరరెడ్డి.

"పర్లేదు, తీసుకోండి. లైట్ టిఫిన్. ప్లీజ్..." టీపాయ్ వాళ్ళ ముందుకు తోసి తనో కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుంది వీణ.

"మీ గురించి కూడా 'శ్యాం' చాలాసార్లు చెప్పాడు. ప్రత్యక్షంగా కాకున్నా, పరోక్షంగా మీరు నాకు తెలుసన్నమాట ! మీకు చదువు మీదున్న ఇంట్రెస్ట్, స్వంతంగా చదువుకుని డిగ్రీలో ఫస్ట్‌క్లాస్ తెచ్చుకోటం ... ఇంకా మీ ఇతర టాలెంట్స్, అన్నట్టు...కాన్వెంట్ కూడా రన్ చేస్తున్నార్ట గదూ ? మంచిపని చేస్తున్నారు. అసలు మనిషెప్పుడూ ఐడిల్‌గా ఉండకూడదండీ, అందులో, లేడీస్ మరీను... సరైన యావగేషన్ లేకపోతే ప్రతి చిన్న సమస్యకూ వాళ్ళే కారకులౌతారు" అన్నాడు ప్రొఫెసర్ అదోరకమైన స్టైల్‌లో ఆగి ఆగి మాట్లాడుతూ.

సిగ్గుగా నవ్వి "ఎక్కడ దిగారు మీరు?" టాపిక్ మారుస్తూ అడిగింది వీణ.

"స్టూడెంట్స్ ఇనాగురల్ ఫంక్షన్‌కి నన్ను ఛీఫ్‌గెస్ట్‌గా ఆహ్వానించారండీ. చిత్రమేమిటంటే ... నన్ను ఆహ్వానించటానికి మా యూనివర్సిటీకొచ్చిన స్టూడెంట్స్‌లో ఒక్కరూ నన్ను రిసీవ్ చేసుకోటానికి స్టేషన్‌కి రాలేదు. కాలేజీకొచ్చి నన్ను నేనే ప్రిన్సిపాల్‌కు పరిచయం చేసుకున్నాను. వాళ్ళిచ్చిన 'రూమ్' అనబడే ఆ టిక్కీలో ఉండలేక వెతుక్కుంటూ శ్యాంప్రసాద్ ఇంటికెళ్ళాను ఇక్కడ నా క్లాస్‌మేట్స్, నా స్టూడెంట్స్ లెక్చరర్స్‌గా ఉన్నారు. ఎవరూ ... ఎవరూ నన్ను కనీసం 'టీకి' కూడా ఆహ్వానించలేదు. అంటే ... ఐమీన్ వాళ్ళింట్లో తప్పక టీ తాగి తీరాలని కాదు, పరిచయస్తుల్ని టీకి పిలవటం మర్యాద లక్షణం గదా కొంచం అమర్యాద జరిగినట్టు ఫీలయ్యానన్నమాట ఇది వెనుకబడ్డ ప్రాంతం గదా. సో, వాళ్ళా నన్ను జ్ఞాపకాల్లో నుంచి వెనక్కి తోసేసుంటారు ఆటోమాటిగ్గా" ఛలోక్తిగా నవ్వుతూ అన్నాడు ప్రొఫెసర్

ఆ నవ్వు వెనకాల బాధను, ఆ కళ్ళలోని ఆశాభంగాన్ని అర్థంగా చదివింది వీణ

వాతావరణం కొంచెం బరువుగా అనిపిస్తోంది.

"మీరిద్దరూ ఇక్కడే భోజనం చెయ్యండి.

క్షణంలో ప్రిపేర్ చేసాను" ఆ బిగువును చెదంగొడుతూ లేచింది వీణ.

"నోనో నే విప్పుడు ట్రైన్ కెళ్ళిపోతున్నాను"

"అదేం ? ఫంక్షన్ లేదా ?" అన్నది వీణ.

"కాన్సిలయింది" అన్నాడు శ్యాంప్రసాద్.

"ఏందుకని ?"

"ఉదయం స్టూడెంట్స్ తన్నుకున్నారు. ఎలెక్షన్‌లో ఓడినవాళ్ళకీ - గెల్చినవాళ్ళకీ మధ్య ఈ ఆడాయిలు మామూలే. ఎవడో ఎక్కడో ఏదో రైజ్ చేసాడు ఇంక అది కాలేజీ అంతా క్షణాలో వ్యాపిస్తుంది.

ఉదయం ఇంత గోల జరిగింది వాతావరణంలో టెన్షనింకా తగ్గలేదు ఈ రాత్రికి ఫంక్షన్ అరేంజ్ చేస్తే అది జరగదు సరిగదా ఇంకా గొడవలు చెలరేగుతాయని ప్రిన్సిపాల్ ఫంక్షన్ కాన్సిల్ చేశాడు" అన్నాడు శ్యాం ప్రసాద్

"ఇలా ఫెయిలయ్యి అర్ధాంతరంగా వెనక్కు వెళ్ళిపోవటం ఇదే మొదలు నాకు.

ఈ స్టూడెంట్స్‌కు సభ్యతా సంస్కారాలెప్పుడలవడతాయో !" అన్నాడు ప్రొఫెసర్ నిట్టూరుస్తూ.

"నా మొహం ! ఇక్కడయితే ఇంకో వంద సంవత్సరాల తర్వాత కూడా అలాంటి మార్పు రాదు" ఖచ్చితంగా అన్నాడు శ్యాంప్రసాద్

"వెళ్ళొస్తానండీ. మీ ఇద్దరూ పిల్లల్ని తీసుకుని మా ఇంటికి రండి" మనస్ఫూర్తిగా ఆహ్వానించాడు విజయ భాస్కరరెడ్డి.

"అలాగేనండీ, ఎప్పుడొచ్చినా. మీరూ మర్చిపోకుండా రావాలి" అన్నది వీణ.

"ష్యూర్ ష్యూర్" అంటూ లేచాడు ప్రొఫెసరు.

* * *

"రేపు మా ప్రొఫెసరు మళ్ళీ వస్తున్నారు" అన్నాడు శ్యాంప్రసాద్.

"దేనికి ?" అన్నాడు వీణ భర్త గిరిధర్.

"అదే, ఆ రోజు కాన్సిలైన ఫంక్షన్ రేపు జరగబోతోంది, కానీ... ఈయన రాకుండా ఉండవలసింది. ఆ రోజు సరిగ్గా రిసీవ్ చేసుకోలేదు ... అనుకున్న ఫంక్షన్ కాన్సిల్ చేశారు ఆయన ఒక మామూలు వ్యక్తి కాదు గదా, సరదాగా పిలిపించి సారీ చెప్పినా పట్టించుకోకుండా ఉండటానికి. దీన్నాయన సీరియస్‌గా తీసుకోవలసింది. మా కాలేజీలో లెక్చరర్లు, 'ఒకసారి అలాంటి అవమానం జరిగాక ఇంక ఈ కాలేజీకి ఏ పూలూ రాడు' అన్నారు.

ప్రిన్సిపాల్ ఫెలిగ్రాం ఇస్తే, ఆయన వస్తున్నానని టెలిగ్రాం కొట్టాట్ట! ఫూల్‌లాగా ఈయనే వస్తున్నాడు అంటూ నవ్వుతారు. అఫ్‌కోర్స్! ఆయన టాలెంట్ చూస్తే వాళ్ళ నోళ్ళు మూతబడతాయనుకోండి" అన్నాడు శ్యాంప్రసాద్.

తన ప్రొఫెసర్ని వాళ్ళలా తీసేసినట్లు మాట్లాడుతున్నారనే బాధ ఆయన మాటల్లో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

"ఆయన రాకలో ఏ అంతరార్ధం లేకుండా ఉండదు" అన్నది వీణ.

* * *

"హలో! బావున్నారా? నెల రోజులకే మీ ఊరు మళ్ళీ వచ్చాను" అన్నాడు ప్రొఫెసర్ విజయభాస్కరరెడ్డి.

"నిన్న శ్యాంప్రసాద్ చెప్పారు, ఈ రోజు మీ రొస్తారని. మేం ఎక్స్‌పెక్టు చేస్తూనే

> **దుర్భాషితం**
>
> తనివీ తృప్తిన్నివి
> తృష్ణలో లేవు,
> మృగతృష్ణలో ఉన్నవి
> నీళ్ళు కానే కావు !
>
> – కలికిరి వి. అబ్దుల్ ఖాదర్

వున్నాం" అన్నది వీణ నవ్వులో ఆహ్వానాన్ని కలిగలుపుతూ.

"ఇంతకు ముందే నాకు డబ్బిచ్చేశారండీ కాలేజీవాళ్ళు. డబ్బు తీసుకుని... ఏ పర్పస్‌కోసం నన్ను పిలిపించారో దాన్ని పూర్తి చెయ్యకుండా వుండటానికి మనస్కరించలేదు నాకు. నాకు కొన్ని ప్రిన్సిపల్స్ వున్నాయి.

ఏనీ హౌ! ఇక్కడ నా రాక గురించి కొందరు చీప్‌గా అంచనా వేసుకుని ఉండొచ్చు. ఐ డోంట్ కేర్! ఇనాగురల్ ఫంక్షన్‌కి నన్ను పిలిచారు. అఫ్‌కోర్స్ అది ఫెయిలయిందనుకోండి నా స్థానంలో ఇంకొకరొచ్చి దాన్ని పూర్తి చెయ్యటం నా కిష్టం లేక, నా స్థానంలో నేనే వుండాలనే వుద్దేశ్యంతో మళ్ళీ వాళ్ళు ఆహ్వానించగానే వచ్చాను" అన్నాడు ప్రొఫెసర్.

"సాయంత్రం ఫంక్షనికి మీరూ, గిరిధర్ గారూ రండి" అన్నాడు శ్యాంప్రసాద్.

"మళ్ళీ ఏం గొడవలు జరగవు గదా" సందేహంగా అన్నది వీణ.

"అదేం వుండదులెండి. పార్టీలు, వగైరాలు నిన్ననే అయిపోయాయి కావ్‌గా. ఇహ ఇంకీరోజు ఏం వుండదు."

"తప్పకుండా రండి మీరు తిరిగి వచ్చేటప్పుడు మిమ్మల్ని మేం డ్రాప్‌చేసి వెడతాం" అన్నాడు ప్రొఫెసర్.

* * *

"ఎక్కడికి? కాలేజికి వెడుతున్నారా ?" అని అడిగింది వీణ ఫ్రెండ్ లక్ష్మి.

'ఔను, రాకూడదూ?" అన్నది వీణ.

"ష్యూర్. నాకు చాలా ఇష్టం ఇలాంటివి" అన్నది లక్ష్మి.

"మీరు ముందెళ్ళండి ఓ అరగంట పోయాక నేను నా వాహనం మీద వొస్తాను" అన్నాడు గిరిధర్

వీణ, లక్ష్మి ఇంకో ముగ్గురమ్మాయిలు కలిసి ఆరున్నరకు కాలేజీ ఆవరణలో ప్రవేశించారు

"ఓరి దేముడో! మనం తప్ప ఇంకెవరూ లేడీస్ రానట్లుందే" భయాన్ని వెలిబుచ్చుతూ అన్నది వీణ

"మనల్నెవరూ కొరుక్కుతినరు గానీ పద, ఫోజులు కొట్టక" అన్నది లక్ష్మి.

"ప్రసూనా! నువ్వు కొంచెం ఇటు తిరిగి మమ్మల్ని రండి రండీ అని ఆహ్వానించు. కొత్తగా ఎవ్వరూ ఆహ్వానించకపోతే ఆదోలా ఉంది" అన్నది వీణ దూరంగా గుంపులుగా నిలబడ్డ అబ్బాయిలకు వినపడకుండా.

ప్రసూన అనబడే అమ్మాయి హఠాత్తుగా ఎదురు తిరిగి "రండి రండి మేడమ్! మీ రాకవల్ల మా కాలేజీ పావనమైంది నిజంగా నా భాగ్యమేమని వర్ణించను!" అన్నది నాటకీయంగా.

అంతా గొల్లున నవ్వారు.

ఆఫీస్ రూమ్ ముందున్న కారిడార్ లోనుంచి శ్యాం ప్రసాద్, ప్రొఫెసరు వీళ్ళని చూసి ముందుకు వస్తూ "రండి మీకు సీట్లు చూపిస్తాం" అన్నారు

'మూశారా మని పతిభ' అన్నట్లు మూతి మీద చెయ్యి వెయ్యబోయిన వీణ సడన్‌గా ప్రొఫెసర్ వెనక్కి తిరిగి చూడటంతో ఖంగారుగా గబుక్కున చెయ్యి తీసేసుకుంది.

చాటుగా నవ్వుకున్నాడు విజయభాస్కర రెడ్డి. రెండు వరుసలుగా వేసి వున్నాయి

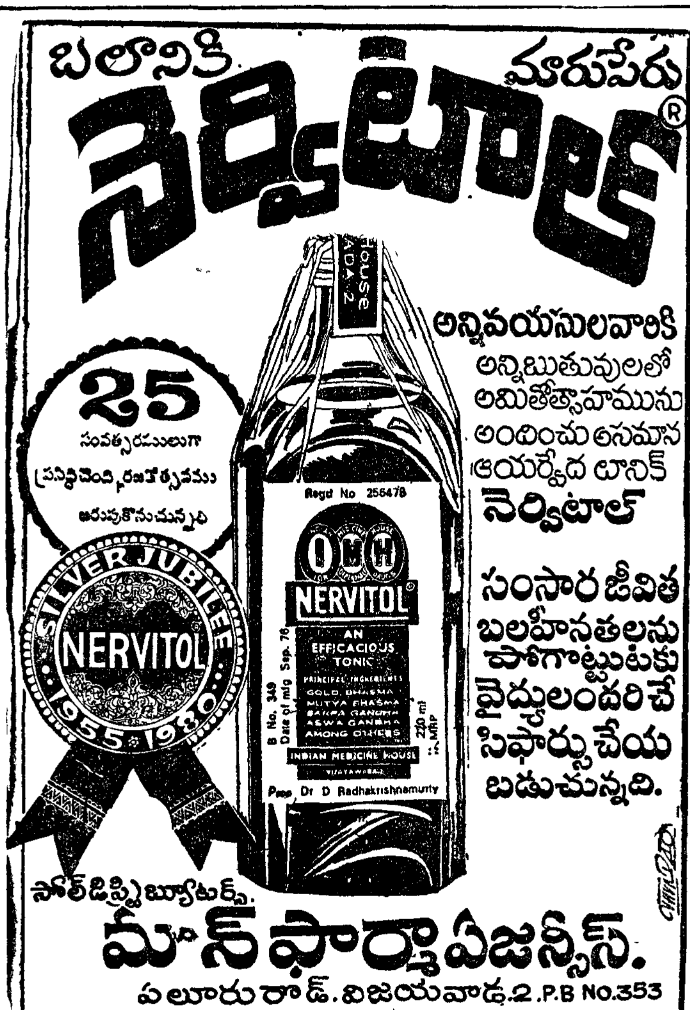

కుర్చీలు. ఒక వరసలో కొందరు లెక్చరర్లు వున్నారు, రెండో వరుసలో కూర్చున్నారు వీణావాళ్ళు. కొంచెం సేపయ్యాక మెల్లగా వెనక్కి తిరిగి చూసింది వీణ

గిరిధర్ మొదటి వరుసలో మధ్యగా కూర్చుని వున్నాడు. వచ్చానులే అన్నట్లు సౌంజ్ఞ చేశాడు

ఫంక్షన్ స్టార్టయింది

ప్రొఫెసర్ విజయభాస్కరరెడ్డి, స్టూడెంట్స్ యూనియన్ ప్రెసిడెంటు, సెక్రటరీ, కాలేజీ కమిటీ ప్రెసిడెంటు, ప్రిన్సిపాల్, మెజీషియన్ మాణిక్‌లాల్ వగైరాలు స్టేజీమీదకు ఆహ్వానించబడ్డారు.

శ్యాంప్రసాద్ మైకు ముందుకొచ్చి ప్రొఫెసర్ని ఆడియన్స్‌కి పరిచయం చేశాడు

ప్రొఫెసర్ స్పీచ్ మొదలయింది.

స్టూడెంట్సు పాల్గొనదగిన యాక్టివిటీస్ గురించి, యూనియన్ గురించి, యూనియన్ తరపున వాళ్ళు సాధించవలసినవి, అవి సాధించేందుకు శాంతియుతంగా అవలంబించవలసిన విధానాలు, ఈనాటి విద్యా విధానం, స్టూడెంట్స్ అనుసరించవలసిన పద్ధతులు మొదలైనవాటి గురించి ఉపన్యసించారు ప్రొఫెసరు.

అనవసరమైన విషయాలన్నీ ఎత్తుకుని బోరెత్తించకుండా, తనకు చాలా విషయాలు తెలుసునని, ఆ తెలిసిందంతా జనం నెత్తిని రుద్దెయ్యాలని తపనపడకుండా నీట్‌గా స్పీచ్ ముగించాడు. కొందరు ఆగి ఆగి తడుముకుంటూ ఇంగ్లీష్ మాటాడుతుంటే ఒంటి మీద వాలిన ఈగల్ని తోలుకుంటున్నట్టుంటుంది. ఆ భాష మీదున్న మోజు కూడా చచ్చిపోతుంది.

ప్రొఫెసర్ వాయిస్, ఉచ్చారణ గంభీరంగా అందంగ ఆకట్టుకునేలా ఉంది. ఆయన కంఠంలో నుంచి ఇంగ్లీష్ జలపాతంలా జారి పడుతోంది.

ఆయన స్పీచ్ ఇస్తున్నంతసేపూ అక్కడ పిన్‌డ్రాప్ సైలెన్స్!

ఆ తర్వాత విద్యార్థి నాయకులు, కమిటీ ప్రెసిడెంటు మొదలైనవాళ్ళు కొంతసేపు ప్రసంగించారు. అప్పుడు మెజీషియన్ స్టేజీ మీద కొచ్చి ఒక్కొక్క ఐటమ్ ప్రదర్శించడం ప్రారంభించాడు.

స్టూడెంట్సంతా ఉత్సాహంగా ముందు కొచ్చెయ్యటం మొదలెట్టారు.

ప్రిన్సిపాల్ వచ్చి "మీ కుర్చీలు ఈ ప్రక్క వేయిస్తానమ్మా. అక్కడొద్దు" అంటూ వీణా వాళ్ళను లేపి, స్టేజికి కుడిపక్కగా వేయించాడు కుర్చీలు.

మెజీషియన్ జోక్స్ వేసి నవ్విస్తున్నాడు. స్టూడెంట్స్ నవ్వితే, అంతకు రెట్టింపుగా తనూ నవ్వుతున్నాడు. వాళ్ళు సైలెంట్‌గా ఉంటే చిన్నబుచ్చుకుంటున్నాడు. మొత్తానికి ప్రదర్శన రసవత్తరంగా సాగుతున్నట్టుంది. ఇంకో అరగంటలో పూర్తవబోతోంది.

"టైమైపోతోంది ట్రైనుకు" వాచీ చూసుకుంటూ లేచాడు విజయభాస్కరరెడ్డి.

కొందరు ఆయన్ను అనుసరించారు.

ఇంతలో వెనుక నుంచి టప్ మన్న శబ్దం వినిపించింది. అందరూ గగ్గోలుగా లేచి తలా ఒక వైపు నుంచీ పరుగులు తియ్యటం ప్రారంభించారు. ఏం జరిగిందో తెలీదు ... ఎవరూ ఏంచెప్పటంలేదు. అందరూ మీద కొచ్చేస్తున్నారు. అప్రయత్నంగా ఆడవాళ్ళు కూడా లేచి ఎడమవైపుకు పరుగెత్తారు.

చుట్టూ జనం, మధ్యలో ఆడవాళ్ళు.

ఇప్పుడు కరెంటు పోతే ?

భయంతో గుండె గొంతులో కొచ్చినట్లయింది వీణకు తన రెస్పాన్సిబులిటీ మీద ఈ ఆడవాళ్ళను తీసుకొచ్చింది. తనకే కాదు, ఎవరికేమైనా తనదే బాధ్యత

ఇంత జనంలో గిరిధర్ ఎటువేపున్నాడో తెలియటల్లేదు. నిలబడి చూడటానికి వీల్లేదు. ఏడుపు ఉప్పెనలా వస్తోంది వీణకు.

"సోడా సీసాలు విసిరేస్తున్నారు పరుగెత్తండి" అన్నారెవరో.

తప్పిపోయిన చిన్నపిల్ల తల్లి కోసం వెతుక్కున్నట్టు భయంగా, ఆర్తిగా చూస్తోంది - వీణ తెలిసిన ముఖాల కోసం ... బయటకెళ్ళే దారి కోసం.

ఎటు వెడితే ఏం జరుగుతుందో తెలీదు. ఈ అనుభవం కొత్త ఆమెకు.

ఎకనామిక్స్ లెక్చరర్ శ్రావణకుమార్ హఠాత్తుగా కనిపించాడు వీణకు తనవేపే వస్తున్నాడు. ఒక్క ఊపులో ఆయన దగ్గరకు పరుగెత్తింది వీణ! "శ్రావణకుమార్ గారూ! ముందు మమ్మల్ని బయటకు పంపండీ. ప్లీజ్" కంగారు, దుఃఖం గొంతులో సుళ్ళు తిరుగుతున్నాయామెకు. ఆడవాళ్ళంతా ఆయన్ను చుట్టుముట్టారు.

శ్రావణకుమార్ వాళ్ళను వెంటపెట్టుకుని కాలేజి బిల్డింగ్స్ దాటించి బయటకు తీసుకొచ్చాడు.

రోడ్డుమీద కూడా జనం.

"అసలెవరు విసిరారు సోడా సీసాలు? ఎందుకు?" అన్నది లక్ష్మి.

"వీళ్ళు ఎరేంజ్ చేసుకున్న ఫంక్షన్ ఏ విఘ్నం లేకుండా జరగటం అవతల పార్టీ వాళ్ళకు అవమానం. అందుకని పొంచివుండి చేసిన పనిది. స్టూడెంట్స్‌లో రెండు పార్టీలున్నాయిక్కడ." అన్నాడు శ్రావణకుమార్ నిర్లిప్తంగా.

వెనుక నుంచి నురగలు కక్కుకుంటూ

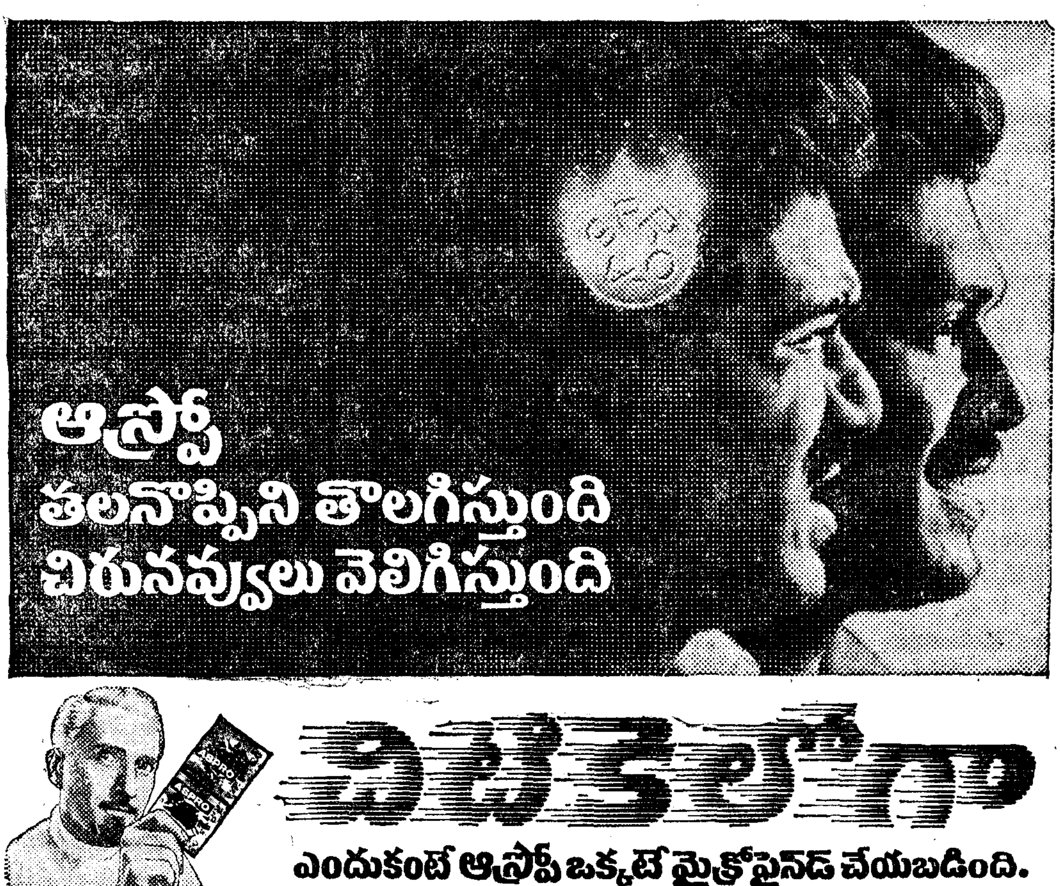

విద్యార్థిని విద్యార్థులారా :

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాంకేతిక విద్యాశాఖవారు నిర్వహించు అగ్రికల్చరల్ కోర్సు నకు శిక్షణ ఇవ్వబడుతున్నవి. 8వ తరగతి నుండి SSC Inter, Degree, Pass లేక ఫెయిలైన మరియు ప్రస్తుతము 10th Inter పరీక్షలు వ్రాసిన విద్యార్థిని విద్యార్థులనుండి దరఖాస్తులు కోరబడుతున్నవి. శిక్షణసమయంలో భోజనం, హాస్టలు మొదలగు వసతులు కల్పించబడును. శిక్షణ పూర్తయి ప్రభుత్వ పరీక్షలు పాసయిన విద్యార్థులకు రాష్ట్రప్రభుత్వ సంస్థలందు అనేక ఉద్యోగములు పొందవచ్చును. Post ద్వారా కూడా శిక్షణ ఇవ్వబడును చేరదలచిన విద్యార్థులు 10 రోజులలోగా ఈ క్రింది అడ్రసుకు రు. 4 ఎం. ఓ.ద్వారా పంపి అప్లికేషను మరియు వివరములు పొందవచ్చును.

PRINCIPAL,
S V T A T COLLEGE, Phone 512
Post Box No 30 Chilakaluripet-522616 Guntur (Dt)

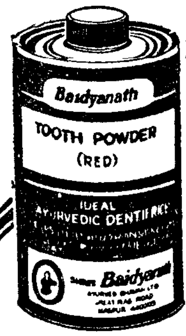

ఆయుర్వేదీయ
బైద్యనాథ్
దంతమంజన్
ఎఱ్ఱ పళ్ళపొడి

కేవలము పళ్ళపొడే కాదు !
ఆయుర్వేద ఔషధము
కూడాను !!

దంతములను చిగుళ్ళను గట్టి పరచును

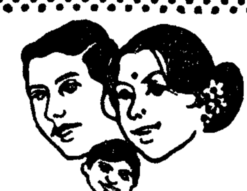

ఇతర టూత్‌పేస్టులు,పళ్ళపొడులు దంతములను శుభపరచును. వీనిలో ఔషధీ పదార్థములు లేనందున రోగముల నరికట్టలేవు కనుకనే భారతదేశములో 90 శాతము ప్రజలకు చిగుళ్ళ వ్యాధులున్నాయి

దంతనిపుణులున్నటువంటి కన్స్యూమర్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియావారిచే ఆమోదించబడింది. ప్రసిద్ధ ఆయుర్వేద ఔషధములను తయారుచేయు శ్రీ బైద్యనాథ్ ఆయుర్వేద భవన్ లిమిటెడ్ వారిచే లవంగనూనె, వేప, తుమ్మ, గొంరి, కర్పూరము మొదలగు అనేక అమూల్య వనమూలికలతో తయారు చేయబడినది. బైద్యనాథ్‌వారి ఎర్ర పళ్ళపొడి వాడుట వలన దంతములు, చిగుళ్ళు దృఢముగా, ఆరోగ్యముగా నుండును.

శ్రీ
బైద్యనాథ్
ఆయుర్వేద భవన్
లిమిటెడ్

ఆయుర్వేద
ఔషధముల
తయారీదారులలో
ప్రసిద్ధులు

INTERMARK/DML 19 T

ప్రొఫెసర్

వచ్చాడు గిరిధర్ "అమ్మయ్య! క్షేమంగా బయట పడ్డారు గదా!" అంటూ శ్రావణ కుమార్‌తో చెయ్యి కలిపాడు సంతోషంగా, కృతజ్ఞతగా. దార్లో ఒక ప్రయివేటు హాస్పటల్ దగ్గర కొందరు గుంపుగా వున్నారు.

"ఏమయింది ?" అక్కడ ఆగుతూ అడిగాడు గిరిధర్

"ఆ సోడాసీసా 'ప్రొఫెసర్ విజయభాస్కర రెడ్డి'కి తగిలింది తలమీద పెద్ద గాయం తగిలింది. కుట్లేస్తున్నారు" అన్నారు వాళ్ళు.

"మై గడ్!" అప్రయత్నంగా అన్నది వీణ.

ఆ డాక్టర్ తెలిసినవాడవటంతో కుట్లెయ్యటం పూర్తయ్యాక గిరిధర్ వాళ్ళను ఎలవ్ చేశాడు.

"ఎక్కువసేపు మాటాడించకండి" అన్నాడు డాక్టరు.

తలకు బాండేజీతో నీరసంగా బెడ్‌మీద పడుకున్న ప్రొఫెసర్ని చూస్తూ, దవించి పోయారందరూ. తమ కాలేజీకి అతిధిగా ఆహ్వానించిన వ్యక్తిని సరైన పరిస్థితులలో సగౌరవంగా పంపలేకపోయినందుకు చింతిస్తూ, చిన్నబోయిన ముఖంతో అక్కడే వున్నాడు ప్రిన్సిపాల్

"ఇంతసేపూ ఆయన చెప్పిందంతా గంగలో కలిసిపోయింది! అతిధిగా పిలిపించిన పెద్దమనిషిని గౌరవంగా పంపాలనేవిషయంలో అందరికీ బాధ్యత ఉంటుందన్న జ్ఞానంలేదు వాళ్ళకి ఆయన స్పీచిస్తుంటే ఏదో వినటానికి బాగుందిలే అని విన్నారుగాని దాని భావం మనసుకు పట్టించుకున్నారా? ఆయన సిన్సియారిటీకి మంచి బహుమతి ఇచ్చారు" నొచ్చుకుంటూ కోపంగా అన్నాడు శ్యాంప్రసాద్.

"కొన్ని కొన్ని చోట్ల నిజాయితీకి ప్రతిఫలం ఇలాగే వుంటుంది" అస్పష్టంగా నవ్వుతూ అన్నాడు విజయభాస్కరరెడ్డి.

నీళ్ళునిండిన వీణ కళ్ళవేపు చూస్తూ, "డోంట్ వర్రీ మిసెస్ వీణా. అయామ్ ఆల్‌రైట్" నీరసంగా అన్నాడు ప్రొఫెసర్.

మనస్సంతా దేవినట్లవుతుంటే యింక అక్కడుండలేక బయటికొచ్చేసింది వీణ ●